

87 - التَّاسِعُ: عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمّ سَلَمَةَ - وَاسْمُهَا: هِنْدُ بْنُتُ أَبِي أُمِّيَّةَ حُذَيْفَةَ الْمَخْزُومِيَّةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ، تَكَبَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَرِزَّلَ أَوْ أُرْزَلَ، أَوْ أَظْلَمَ أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ اللَّهُمَّ؛ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَرِزَّلَ أَوْ أُرْزَلَ، أَوْ أَظْلَمَ أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ» حَدِيثٌ صَحِيفٌ رَوَاهُ أَبُو دَاؤَدَ وَالْتَّرمِذِيُّ وَغَيْرُهُمَا بِأَسَانِيدٍ صَحِيفَةٍ، قَالَ التَّرمِذِيُّ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيفٌ، وَهَذَا لَفْظُ أَبِي دَاؤَدَ [د 5094، ت 3427].

87. Мўминлар онаси Умму Салама розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

(Унинг исми Ҳинд бинти Аби Умайя Хузайфа ал-Махзумийядир)

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон уйларидан чиқсалар:

«Бисмиллахи таваккалту ъалаллоҳи. Аллоҳумма инний аъзу бика ан адилла ав удалла ав азилла ав узалла ав азлима ав узлама ав ажҳала ав йужҳала ъалайха», деб айтардилар.

Саҳиҳ ҳадис бўлиб, Абу Довуд, Термизий ва икковларидан бошқалар саҳиҳ санадлар билан ривоят қилишган. Термизий, ҳасан, саҳиҳ ҳадис, деган. Бу Абу Довуднинг лафзидир.

* **Маъноси:** «Аллоҳ номи билан, Аллоҳга таваккал қилдим. Аллоҳим, залолатга кетишдан ва залолатга кетказишдан, тойилишдан ва тойилтиришдан, зулм қилишдан ва зулм қилинишдан, жоҳиллик қилишдан ва менга жоҳиллик қилинишидан паноҳ тилайман».

Шарҳ: Инсон агар манзилидан чиқса, у одамлар билан муомала қилиш ва ишини бажаришга мажбур бўлади. Инсон тўғри йўлдан оғиб кетишдан кўрқади. Гоҳида дин ишларида бўлгани учун залолатга кетишдан паноҳ

тилайди. Ёки дунё ишларида бўлгани учун зулм қилишдан паноҳ сўрайди. Гоҳида одамларга аралашишга тўғри келгани учун одамларга нисбатан жоҳиллик қилишдан паноҳ тилайди. Ушбу ҳолатларнинг барчасида қисқа ва лўнда сўзлар билан паноҳ тилаш ўргатилмоқда.

Манба: hadis.islom.uz

